

lykkelige Tilendebbringelse, om de Hensyn, som man nødvendigtvis skyldte den anden Part i denne Sag, og jeg huffer ogsaa, at jeg dengang yttrede ham min ustrømte Deeltagelse i Anledning af det Standpunkt, som han dengang indtog. Det er derfor kun med dyb Beslagelse

Formanden: Det ærede Medlem har maaffee overhørt, at jeg, inden jeg aabnede Forhandlingerne, gjorde opmærksom paa, at det kun er de 11 første Vædringsforslag og de Paragrapher, hvortil de slutte sig, der nu ere under Forhandling. Derimod vil Spørgsmaalet om Sagens Overgang til 3die Behandling senere komme under Forhandling.

Frederiksen: Hvad jeg anfører, er for at motivere min Mening om de Forslag, som foreligge, og hvorfor jeg finder, at den Retning, som udtaler sig gennem disse Forslag, ikke er heldig, og hvis den høitærede Formand vil tillade mig at udvikle min Anskuelse, vil dette være meget klart. Jeg siger altsaa, at det er med Beslagelse, at jeg iaar seer den ærede Ordfører forlade den Bæi, som han ifjor betraadte, og hvor han, hvad jeg i høi Grad maatte anerkjende, tog Hensyn til begge Parter; thi jeg finder ganske vist, at han nu har forladt denne Bæi, hvad enten jeg seer hen til de enkelte Forslag eller til Motiveringen af disse Forslag. Naar jeg imidlertid kan udtale mig om de enkelte Forslag, antager jeg ogsaa, at jeg kan udtale mig om Motiveringen af disse Forslag, da de jo aabenhart høre sammen. Seer jeg paa Motiveringen, da finder jeg flere Sætninger, som jeg fuldstændig kan underskrive. Jeg finder det saaledes fuldstændigt rigtigt, naar det fremhæves, at hvad man skal stræbe efter, er Fyldestgjørelsen af den nye Tids Begreber: alle Borgers lige Rettigheder og Forpligtelser. Der er Intet, som jeg hellere skal underskrive end dette, og ligeledes finder jeg det rigtigt, at der mindes om dette overordentlig moderate Standpunkt, dette rolige, jævne og til begge Sider ligelige Standpunkt, hvorpaa den ærede Ordfører i alt Fald søgte at staae ifjor, da han gjorde et nyt Forsøg paa at faae ved-

taget en Lov, der anviste Veien til en foremeentlig til begge Sider retfærdig Afsløsning. Jeg nægter imidlertid ikke, at min Glæde over disse Principer, paa den ene Side Frihedsmaalet og paa den anden Side denne jævne Betragtning, dette retfærdige Hensyn til begge Sider, vinder betydeligt ind, naar jeg kommer til Motiveringen af de enkelte Forslag. Saa snart jeg kommer om paa den næste Side, hvor Forslagene til § 2 motiveres, saa finder jeg, at der her er Tale om „Jorddrotter, som ikke have Nok i deres Eget, men stadig onske Mere, og aldrig kunne faae Nok;“ men jeg troer ikke, at det er heldigt saaledes strax at begynde denne Sag med at udpege, at der skulde være saadanne glubende og opslugende Godsketere, som staae overfor Undertrykte og Svage. Eigesaa uheldig finder jeg Motiveringen, naar den taler om, hvad der er retsuglybdigt i disse Forhold, f. Ex. naar det hedder om det Spørgsmaal, om Fæstevangen bortfalder for Bøndersteder under 1 Td. Hartkorn, at det „efter den bestaaende Dpfattelse“ er retsuglybdig. Jeg troer, at naar man staaer overfor en bestemt udviklet Ret, saa er det uheldigt at antyde saadanne, jeg kunde næsten sige Insinuationer om, at det, som Domstolene have anerkjendt for Ret, ikke skulde være retsuglybdig. Jeg kunde nævne flere Exempler paa, hvorledes allerede den almindelige Fremstilling i Betænkningen maa siges at være mindre heldig; men jeg tilstaaer, at det Samme, som jeg seer i den almindelige Motivering, finder jeg end mere, naar jeg kommer til de enkelte Forslag. Jeg seer ikke Andet, end at de fleste af disse stride mod de to Principer, som ere opstillede. Jeg føler mig naturligtvis overbevist om, at ethvert Medlem, som sidder her, vil det Retfærdige og Billige, hvormeget de end i deres Forslag kunne afvige fra min Anskuelse herom. (Afbrydelse af S. H. Hansen.) Ja, det er min oprigtige Mening; men jeg nægter ikke, at, naar man seer hen til, hvorledes dette Retfærdigheds og Billigheds Princip gennemføres, saa forekommer det mig ikke, at denne Gjennemførelse er heldig. Jeg er fuldstændig entig i, at man i disse Forhold bør holde paa den bestaaende Retstilstand. Der knytter sig hertil saa store Interesser, at man ikke uden